

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/54/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113011386
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4113011386.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti obžalovanému X.. N. A. a spol. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 172 odsek 1 písmeno c/, d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného X.. N. A. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 07.07.2014, sp. zn. 2T/138/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 18. októbra 2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaného X.. N. A..

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovaného

X.. N. A., narodeného XX.XX.XXXX v D. nad D., trvale bytom D. nad D., N. XXX/X

podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra podanej na Okresný súd Nitra 19.11.2013 pod číslom 1 Pv 131/12-35 pre skutok v nej právne posúdený ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť spoločným konaním s ďalším toho času právoplatne odsúdeným X.. X. D. tak, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode si v presne nezistenom čase zadovážili od doposiaľ nestotožnenej osoby sušený rastlinný materiál a tento dňa 28.02.2012 v čase okolo 16.40 hodine prechovávali na internátnej izbe číslo 517 na 5. poschodí C. internátu AB na O. ulici v R., pričom podľa Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava bolo zistené, že sušený rastlinný materiál vykazuje znaky typické pre rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou 7344 mg a s priemernou koncentráciou 19,5 % hmotnostného THC, obsahujúce 1432 mg THC, čo zodpovedá minimálne 48 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorá je zaradená v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

o s l o b o d z u j e,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej „súd I. stupňa“) z dňa 07.07.2014, sp. zn. 2T/138/2013, boli toho času odsúdený Ing. Ivan Beláň a obžalovaný X.. N. A. uznaní za vinných zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že potom čo si v presne nezistenom čase, na hokejovom štadióne v R., od bližšie nestotožnenej osoby menom U. individuálne, každý zakúpili sušený rastlinný materiál po štyroch sáčkoch za 30 eur, tento do 16.40 hod. dňa 28.02.2012 spoločne prechovávali, v spoločnej zaváraninovej nádobe, na internátnej izbe č. 517 na 5. poschodí C. internátu AB na O. ulici v R., pričom podľa Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava bolo zistené, že sušený rastlinný materiál vykazuje znaky typické pre rastlinu rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou 7 344 mg a s priemernou koncentráciou 19,5 % hmotnostného THC, obsahujúce 1 432 mg THC, čo zodpovedá minimálne 48 obvykle jednorazovým dávkam drogy, v prepočte cez množstvo rastlinného materiálu, pri obvykle jednorazovej dávke 500 mg rastlinného materiálu, toto množstvo zodpovedá minimálne 14 - tim obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorá je zaradená v zmysle zákona č. 139/1988 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to súd I. stupňa obom obžalovaným zhodne uložil podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistiac žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, 3, § 39 odsek 1, 3 písmeno e/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, ktorého výkon im podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienienečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 2 roky.

Podľa § 83 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona rozhodol o zhabaní vecí nájdených a zaistených pri domovej prehliadke s tým, že podľa § 83 odsek 2 Trestného zákona sa ich vlastníkom stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja obžalovaní a Okresný prokurátor v Nitre (ďalej len „prokurátor“).

Na podklade týchto odvolaní Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom z 25.11.2014, č.k. 1To/92/2014-249, zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, e/, odsek 3 Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že oboch obžalovaných uznal za vinných pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 172 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa začiatku roka 2012 až do 16.40 hod. dňa 28. februára 2012, spoločne prechovávali na internátnej izbe číslo 517 na piatom poschodí študentského internátu „AB“, na ulici O. v R., osem sáčkov s obsahom sušenej rastliny Cannabis s celkovou hmotnosťou 7344 mg, s priemernou koncentráciou 19,5% hmotnostného THC, ktoré zodpovedalo najmenej štrnástim obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorá je zaradená v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, do I. skupiny omamných látok.

Za to uložil obžalovanému X.. X. D.

podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na § 38 odsek 7 Trestného zákona a podľa § 41 odsek 2, § 42 odsek 1, 2 Trestného zákona, v znení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL.ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov pod číslom 428/2012 Z.z., účinného od 21. decembra 2012, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu 2 roky.

Podľa § 51 odsek 2, 3 písmeno b/ Trestného zákona mu zakázal v skúšobnej dobe požívať omamné a psychotropné látky.

Podľa § 56 odsek 1, 2 Trestného zákona mu uložil peňažný trest vo výmere 500 eur s konštatovaním, že podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona mu ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 1 roka.

Zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nitra z 21. marca 2014, sp. zn. OT/25/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad;

obžalovanému Pavlovi Dubnickému

podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, zistiac pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 1 roka.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2, § 51 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona mu zakázal v skúšobnej dobe požívať omamné a psychotropné látky.

Podľa § 83 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, uložil obom obžalovaným zhabanie vecí zaistených pri domovej prehliadke (1 kus sklenený 0,7l pohár s bielym vekom, fajka na fajčenie čierno-medenej farby, strieborná drtička s vrchnákom pavúka, sáčok Stromba s obsahom tabletiiek, uložených na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nitra) s konštatovaním, že podľa § 83 odsek 2 Trestného zákona sa vlastníkom zhabaných vecí stáva štát.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „dovolací súd“) rozsudkom z 21.06.2016, sp.zn. 2Tdo/20/2016, na podklade dovolania obvineného X.. N. A., vyslovil, že vyššie citovaným rozsudkom Krajského súdu v Nitre bol z dôvodu uvedeného v § 371 odsek 1 písmeno g/ Trestného poriadku porušený zákon v ustanovení § 322 odsek 3 Trestného poriadku a konaním, ktoré mu predchádzalo v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku v neprospech obvineného X.. N. A..

Zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre v časti týkajúcej sa obvineného X.. N. A., ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušenú časť rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Nitre prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolací súd v dôvodoch citovaného rozsudku s poukazom na ustanovenia Trestného poriadku - § 100 odsek 1 veta prvá, odsek 2, § 199 odsek 1, 2, 3 a 5 a § 10 odsek 17, v rámci argumentácie uviedol nasledovné :

„Z citovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že domovú prehliadku možno nariadiť (a aj vykonať) i pred začatím trestného stíhania. Zákon zároveň predpokladá, že vykonaním tohto zaisťovacieho úkonu sa začne trestné stíhanie. Tento procesný efekt je však podmienený tým, že súčasne hrozí nebezpečenstvo z omeškania, ktoré je v tejto situácii pojmovým ekvivalentom „neodkladnosti“ úkonu, ako ju definuje § 10 ods. 17 Tr. por. (pozri napr. rozsudok najvyššieho súdu z 25. októbra 2011, sp. zn. 2 Tdo 37/2011). Povedané inými slovami trestné stíhanie možno začať vykonaním zaisťovacieho úkonu jedine v prípade, keď vzhľadom na nebezpečenstvo jeho zmarenia alebo zničenia dôkazu, ktorý má byť zaistený, neznesie vykonanie tohto úkonu odklad na čas, kým sa začne trestné stíhanie vydaním uznesenia.

V nadväznosti na uvedené považuje najvyšší súd za podstatné, že podľa predloženého spisového materiálu získala polícia prvotnú informáciu o možnej trestnej činnosti na základe anonymného email-u z 22. januára 2012, podľa ktorého sa z izby č. 517 na internáte AB šíri zápach marihuany, ktorú si tam chodia kupovať úplne cudzí ľudia (č.1. 1). Z úradného záznamu policajta z 20. februára 2012 (č.1. 90) pritom vyplýva, že v tento deň bola vykonaná previerka na internáte AB v R. na O. ulici, počas ktorej bolo na 5. poschodí cítiť arómu marihuany. Od dôveryhodných osôb bolo zároveň zistené, že omamné látky sú užívané na izbe č. XXX, pričom od 7. týždňa roku 2012 sú tieto na tejto izbe užívané priebežne.

Najneskôr od 20. februára 2012 tak príslušný policajt disponoval relevantnými poznatkami o podozrení z trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. por. a to v rozsahu, ktorý mu v súlade s § 199 ods. 3 Tr. por. umožňoval vymedziť konkrétny skutok tak, že neznáma osoba od 7. týždňa roku

2012 v izbe č. 517 na 5. poschodí internátu AB v R. na O. ulici prechováva nezistené množstvo drogy zvanej marihuana, ktorú zároveň užíva.

Z pohľadu dovolateľom uplatnených námietok bolo preto potrebné (a to už v pôvodnom konaní) posúdiť, či za takejto situácie nezneslo vykonanie domovej prehliadky, ktorá bola nariadená 22. februára 2012, odklad do začatia trestného stíhania vydaním uznesenia z dôvodu, že by sa tým zmarilo zaistenie prechovávaných drog. Teda, či v danej veci hrozilo nebezpečenstvo z omeškania oprávňujúce policajta začať trestné stíhanie vykonaním tohto zaisťovacieho úkonu.

Už len so zreteľom na to, že domová prehliadka bola vykonaná až 28. februára 2012, nemala charakter neodkladného úkonu, ako to konštatuje policajt v uznesení o začatí trestného stíhania, ktoré vyhotovil po jej vykonaní. To, že v preskúmvanej veci nehrozilo nebezpečenstvo z omeškania potvrdzuje aj to, že sám policajt v podnete prokurátorovi na podanie návrhu na vydanie príkazu na domovú prehliadku z 21. februára 2012 uviedol, že táto bude vykonaná v dňoch od 23. februára 2012 do 1. marca 2012 (č.1. 55). Nič mu teda nebránilo, aby disponujúc poznatkami dostatočnými pre začatie trestného stíhania najprv v súlade s § 199 ods. 1, veta druhá, ods. 2, ods. 5 Tr. por. vydal uznesenie o začatí trestného stíhania a následne vykonal úkony smerujúce k realizácii domovej prehliadky.

Vychádzajúc z uvedeného dospel najvyšší súd k záveru, že domová prehliadka bola v posudzovanej veci vykonaná pred začatím trestného stíhania, hoci pre takýto procesný postup neboli splnené zákonné podmienky. Dôkazy pri nej nájdené tak neboli získané v súlade so zákonom, v dôsledku čoho nie sú v tomto konaní procesne použiteľné.

Tomuto zisteniu najvyššieho súdu potom zodpovedá naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., pretože nezákonnosť vykonania domovej prehliadky pred začatím trestného stíhania sa prenáša aj do nezákonnosti dokazovania na hlavnom pojednávaní a to bez možnosti vzniknuté účinky porušenia zákona následne konvalidovať.

Z týchto dôvodov najvyšší súd vyslovil, že dovolaním napadnutým rozsudkom krajského súdu, ktorý na zistené porušenie zákona napriek námietkam obvineného X.. N. A. nereagoval, resp. reagoval nesprávne, bol porušený zákon v ustanovení § 322 ods. 3 Tr. por. a konaním, ktoré mu predchádzalo, v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por., a to v neprospech dovolateľa. Zároveň rozsudok v časti týkajúcej sa dovolateľa zrušil s tým, že bude úlohou krajského súdu, aby vec, súc viazaný právnym názorom najvyššieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí, v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.“

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací konštatuje, že na základe uvedeného rozsudku dovolacieho súdu sa posudzovaná trestná vec dostala do štádia odvolacieho konania vedeného Krajským súdom v Nitre, ktorého predmetom bolo rozhodnúť o odvolaní obžalovaného X.. N. A. a prokurátora proti rozsudku súdu I. stupňa.

Rozsudkom dovolacieho súdu pôvodný rozsudok Krajského súdu v Nitre nebol dotknutý (zrušený) v časti týkajúcej sa pôvodne spoluobžalovaného X.. X. D., preto jeho odvolanie nebolo predmetom odvolacieho konania v jeho aktuálnom štádiu.

Na verejnom zasadnutí konanom 18.10.2016 prokurátor vzal späť odvolanie podané vo vzťahu k obžalovanému X.. N. A., v dôsledku čoho bolo predsedom senátu podľa § 312 odsek 4 Trestného poriadku rozhodnuté o vzatí späťvzatia odvolania prokurátora na vedomie.

Na tom základe zostalo predmetom odvolacieho konania v jeho aktuálnom štádiu výlučne rozhodovanie o odvolaní obžalovaného X.. N. A..

Obžalovaný X.. N. A. odvolaním napadol výroky o vine a treste rozsudku súdu I. stupňa ako aj konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo.

Namietal, že trestné konanie prebieha na základe dôkazu získaného nezákonným spôsobom. Ide o dôkazy zabezpečené na základe príkazu na domovú prehliadku vydaného Okresným súdom Nitra 22.02.2012, ktorých nezákonnosť vyplýva jednak z absencie zákonnej požiadavky na nebezpečenstvo z omeškania, neodkladnosť a neopakovateľnosť úkonu, ako aj absencie dostatočného odôvodnenia príkazu.

V danom prípade bol podnetom na podanie návrhu prokurátora na vykonanie domovej prehliadky anonymný mail z 22.01.2012. Návrh na nariadenie domovej prehliadky a príkaz na jej vykonanie sú z 22.02.2012, pričom prehliadka sa vykonala 28.02.2012. V danom prípade nehrozilo omeškanie a ani nešlo o neodkladnosť vykonania úkonu, a to jednak z dôvodu, že orgány činné v trestnom konaní mali možnosť a zároveň povinnosť začať trestné stíhanie bez toho, aby nejakým spôsobom ohrozili vykonanie domovej prehliadky, keďže táto sa vykonávala až 28.02.2012, preto nebol dôvod na začatie trestného stíhania vykonaním domovej prehliadky. Nebezpečenstvo z omeškania nehrozilo a na začatie trestného stíhania sa použili až poznatky z domovej prehliadky, hoci už domová prehliadka

bola nariadená na základe iných poznatkov, ktoré museli bez problémov stačiť aj na začatie trestného stíhania. Zo spisového materiálu je očividné podozrenie z ďalšej činnosti polície vykonávanej od prijatia mailu do vykonania domovej prehliadky, ktorá bola vykonaná nasledujúci deň po tom, ako si mali obvinení marihuanu kúpiť, polícia teda pravdepodobne vykonávala úkony trestného konania s cieľom zistenia, kedy si obvinení drogu zadovážili, mimo rámca Trestného poriadku, pretože vo veci trestné stíhanie nebolo dovtedy začaté.

Poukázal na to, že za zákonný spôsob získania dôkazu treba považovať splnenie formálnych, t.j. procesných podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom na vykonanie konkrétneho dôkazu a splnenie obsahových (materiálnych) podmienok, t.j. aby úkon - použitý dôkazný prostriedok na vykonanie dôkazu - bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru (R 38/2003), rozhodnutia najvyššieho súdu ohľadne tejto problematiky (rozsudok pod sp. zn. 5 Tdo 47/2010 a 2 Tdo 37/2011) a rozhodnutie Ústavného súdu ČR I. ÚS 3369/10.

Ďalej namietal, že príkaz na domovú prehliadku nebol náležite odôvodnený. Pokiaľ by súd I. stupňa chcel odôvodniť prečo tu hrozí nebezpečenstvo z omeškania, musel by dospieť k záveru, že taký dôvod tu neexistuje a príkaz by nevydal. Príkaz na domovú prehliadku musí byť odôvodnený (§ 100 odsek 1 tretia veta Trestného poriadku), musí obsahovať náležitosti uvedené v § 181 Trestného poriadku s poukazom na § 181 odsek 2, § 182 a § 100 odsek 1 Trestného poriadku, najmä odôvodnenie. V odôvodnení súd musí uviesť o ktoré skutočnosti svoje rozhodnutie oprel, akými úvahami sa pri vydaní príkazu spravoval. V príkaze sudca pre prípravné konanie neuviedol žiadnu relevantnú a preskúmateľnú skutočnosť a žiadny úkon, z ktorého by vyplývala dôvodnosť nariadenia takejto prehliadky. Poukaz na to, že z vyšetrovacieho spisu súd zistil, že v internáte bolo cítiť arómu marihuany je neurčitý, nie je jasné kedy ju bolo cítiť a ako sa to viaže práve k izbe číslo 517. Ďalej tvrdenie, že dôveryhodnými osobami bolo potvrdené, že omamné látky sú užívané práve na spomenutej izbe je opäť nepreskúmateľné, akými dôveryhodnými osobami, kedy tak vypovedali.

Nestotožňuje sa ani s právnou kvalifikáciou skutku majúca za to, že úmysel obžalovaných nesmeroval k spoločnému prechovávaniu, keďže každý z nich si svoju časť zaistenej látky prechovával iba pre seba. Nemožno bez ďalšieho prikladať význam spoločného konania skutočnosti, že marihuanu dali do jedného pohára (lebo smrdela), vždy je potrebné sledovať úmysel páchatela, ktorý musí zahrnúť nielen spoločné konanie, ale aj sledovanie spoločného cieľa. Nejde o spolupáchatelstvo, ak páchatelia súbežne útočia proti tomu istému predmetu útoku, ale každý z nich sleduje iný zámer (R 57/1970, R 36/1973). V danej veci každý z obžalovaných sledoval len svoj prospech. Keďže nejde o spolupáchatelstvo, mohlo by ísť o trestný čin podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, keď každý z obžalovaných prechovával pre vlastnú potrebu (aj keď v jednom pohári) marihuanu v rozsahu 7 obvykle jednorazových dávok.

Navrhol preto napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/ c/ d/ Trestného poriadku zrušiť a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Odvolací súd za účelom rozhodnutia o odvolaní obžalovaného X.. N. A. vykonal verejné zasadnutie 18.10.2016, o ktorom upovedomil obžalovaného a prokurátora.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, hoci upovedomenie mu bolo opakovane doručované na adresu, ktorú v konaní uviedol ako adresu na doručovanie písomností, avšak poštovú zásielku s upovedomením si neprevzal.

Odvolací súd preto pri splnení podmienok v zmysle § 66 odsek 3 Trestného poriadku (tzv. fikcia doručenia) verejné zasadnutie vykonal podľa § 293 odsek 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného X.. N. A., a teda vykonal ho len v prítomnosti prokurátora.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného X.. N. A. vyjadril v tom zmysle, že jeho odvolanie v časti týkajúcej sa námietok k nezákonnosti vykonania domovej prehliadky a nepoužiteľnosti dôkazov pri nej získaných, považuje s poukazom na už vyššie uvedený rozsudok dovolacieho súdu za dôvodné. Navrhol preto, aby odvolací súd rozhodol v súlade s právnym názorom vysloveným v rozsudku dovolacieho súdu, teda aby napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu a aby podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol, alternatívne aby v súlade s § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám s tým, že podľa jeho názoru je obžalovaného možné uznať za vinného z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným X.. N. A. - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Skúmal aj to, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci svojej prieskumnej povinnosti vykonanej v medziach zrušujúceho rozsudku dovolacieho súdu, zohľadnil aj zákonné limity mu stanovené § 391 Trestného poriadku.

Podľa § 391 odsek 1 Trestného poriadku orgán, ktorému bola vec prikázaná, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie dovolací súd nariadil.

Podľa § 391 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo napadnuté rozhodnutie zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného, nemôže v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 317 odsek 3 Trestného poriadku ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu vo vzťahu k obžalovanému X.. N. A. v intenciách právneho názoru vyslovenému dovolacím súdom v posudzovanej trestnej veci a v jeho súlade konštatuje, že konanie napadnutému rozsudku predchádzajúce trpí podstatnými chybami.

V intenciách právneho záveru dovolacieho súdu o nezákonnosti vykonania domovej prehliadky z 28.02.2012, je touto chybou z pohľadu súdu I. stupňa (a pôvodne bolo aj z pohľadu odvolacieho súdu v štádiu konania pred zrušujúcim rozsudkom dovolacieho súdu) akceptovanie procesného úkonu vykonania domovej prehliadky ako úkonu zákonného.

Odvolací súd dospel k záveru, že právny záver o nezákonnosti uvedenej domovej prehliadky má priamy vzťah a procesný dopad na zákonnosť samotného začatia trestného stíhania v posudzovanej trestnej veci.

Trestné stíhanie v tejto trestnej veci totiž malo byť začaté v zmysle uznesenia povereného príslušníka Policajného zboru z 28.02.2012, ČVS : ORP-373/NR-NR-2012 práve vykonaním uvedenej domovej prehliadky ako neodkladným a neopakovateľným úkonom, a teda nie vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania.

V zmysle § 199 odsek 1 Trestného poriadku trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne policajt trestné stíhanie vykonaním zaisťovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu. Po ich vykonaní vyhotoví ihneď uznesenie o začatí trestného stíhania, v ktorom uvedie, ktorým z týchto úkonov už bolo začaté trestné stíhanie.

Pokiaľ teda v posudzovanej trestnej veci malo byť trestné stíhanie začaté vykonaním neodkladného a neopakovateľného úkonu (domovou prehliadkou), ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom, nemožno dospieť k inému záveru než tomu, že celé trestné stíhanie obvineného, neskôr obžalovaného X.. N. A. je od počiatku nezákonné.

Všetky procesné úkony v tejto trestnej veci vykonané počnúc dotknutou nezákonnou domovou prehliadkou sa tak dostávajú mimo rámca Trestného poriadku, nakoľko boli vykonané bez (zákonného) začatia trestného stíhania, majú povahu tzv. plodov otráveného stromu, samy sú preto nezákonné a pri posudzovaní trestnej zodpovednosti obžalovaného na ne nemožno vôbec prihliadať.

Do rámca nezákonnosti sa tak dostalo už samotné vznesenie obvinenia X.. N. A., zabezpečovanie a vykonávanie dôkazov v prípravnom konaní, podaná obžaloba a všetky procesné úkony vrátane vykonávania dôkazov súdom I. stupňa na hlavnom pojednávaní.

Právny názor dovolacieho súdu o nezákonnosti domovej prehliadky a jeho procesný dôsledok preto podľa názoru odvolacieho súdu nemožno zúžene vnímať len v rovine nezákonne vykonaného konkrétneho procesného úkonu - domovej prehliadky a preto (na jeho základe) nezákonne získaného vecného dôkazu - samotnej zaistenej rastlinnej látky, eventuálne ďalších dôkazov naň nadväzujúcich ako sú napr. výsledky znaleckého dokazovania vo vzťahu k tejto látke a pod.

Nezákonnosť predmetnej domovej prehliadky, ako to uviedol už dovolací súd, nemožno konvalidovať (späťne napraviť), v dôsledku čoho nezákonnosťou trpí celý trestný proces v posudzovanej trestnej veci.

Na základe uvedeného odvolací súd, hoci vedomí si dikcie § 322 odsek 3 Trestného poriadku po zistení uvedenej podstatnej procesnej chyby dospel k záveru, že po zrušení napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa obžalovaného X.. N. A. z dôvodu uvedenom v § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, bez možnosti účelného doplnenia, eventuálne opakovania dokazovania a vrátenia veci súdu I. stupňa, možno dospieť k jedinému možnému záveru o nevyhnutnosti oslobodenia obžalovaného X.. N. A. spod obžaloby z dôvodu preň najpriaznivejšiemu, t.j. pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný (§ 285 písmeno a/ Trestného poriadku) ako dôsledku nezákonnosti celého jeho trestného stíhania, a v nadväznosti naň absolútnej dôkaznej núdze vo vzťahu k skutku, ktorý mal byť jeho predmetom.

Odvolací súd, súc si vedomí toho, že rovnaká argumentácia je uplatniteľná aj vo vzťahu k odsúdenému X.. X. D., zvažujúc možnosť aplikácie inštitútu beneficium cohaesionis (§ 324 Trestného poriadku), dospel k záveru, že v posudzovanej procesnej situácii tento inštitút voči menovanému odsúdenému nemožno aplikovať.

Podľa § 324 veta prvá Trestného poriadku ak je dôvod, na ktorého základe rozhodol odvolací súd v prospech niektorého obžalovaného, na prospech aj ďalšiemu spoluobžalovanému alebo zúčastnenej osobe, ktorá nepodala odvolanie, rozhodne odvolací súd vždy aj v ich prospech.

X.. K. D. bol v posudzovanej trestnej veci právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 07.07.2014, sp. zn. 2T/138/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 25.11.2014, č.k. 1To/92/2014-249 (ktorý nebol v časti, ktorá sa ho týka, dovolacím súdom zrušený).

Menovaný teda v tomto konaní podal odvolanie, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté, pričom dovolanie proti pôvodnému rozsudku odvolacieho súdu nepodal a ani dovolací súd sa časti pôvodného rozsudku Krajského súdu v Nitre odsudzujúcej menovaného nedotkol.

Odvolací súd v tejto procesnej situácii preto nemal zákonný podklad na aplikáciu § 324 Trestného poriadku voči odsúdenému X.. D. tak, aby procesne zasiahol do vlastného skoršieho rozsudku vydanému v odvolacom konaní (v jeho skoršom štádiu) v prospech tohto odsúdeného, majúc za to, že rozšírenie výkladu § 324 Trestného poriadku aj na posudzovanú procesnú situáciu by predstavovalo z pohľadu odvolacieho súdu konanie mimo vlastnej právomoci.

Odsúdený X.. K. D. tak zvrátenie vlastného odsúdenia v tejto trestnej veci má v moci vlastnej iniciatívy (alebo pasivity) vo vzťahu k možnosti podania dovolania z už vyššie uvedených dôvodov vo vlastný prospech.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, spravujúc sa vyššie rozvedenými úvahami, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.